प्राच्यवत। इन्द्र इव यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं य-शोऽतिप्रच्यवते" इति। वाग्घोतेति मन्त्रे होतृपत्न्यादीनां हो-मानां वर्णानां विद्यमानत्वात् अयं षड्ढोता प्रजापतिस्तन्म-न्त्रानुष्ठानेन तद्रूपो भूत्वा सर्व्वमिदमसृजत। आदौ तावत्स-र्व्वसङ्कल्पक्षमं मनः सृष्ट्वा तेन मनसा सङ्कल्प्य तदूर्द्ध्वं गाय-त्रीदेवतामसृजत। तदानीं प्रजापतिसम्बन्धि यद्यशः सामर्थ्यं तद्गायत्रीं प्राप्नोति। ततः प्रजापतिः तां गायत्रीं पशुत्वदालभ्य गायत्र्या अधिकानि उष्णिगादीनि छन्दांस्यसृजत। तेभ्यः छन्दोभ्यः अत्यधिकं समस्वरोपेतं साम असृजत। ततः सामदे-वतां यशः प्राप्नोत्। अथ प्रजापतिस्तदपि साम पशुत्वेनाल-भत। एवमुत्तरत्र योज्यम्। तत्प्रजापतेर्यशः अन्तत इन्द्रं प्राप्य तमनतिक्रम्य नान्यत्र क्वापि गतम्। तदेवं षड्ढोतृमन्त्रसाम-र्थ्यात् इन्द्राधिपत्यपर्य्यन्ता सृष्टिरासीत्। ततोऽयं अत्यन्तप्रशस्तः। य एवं मन्त्रवृत्तान्तं वेद सोऽपि इन्द्रवद्यशस्वी भवति। तद्यशस्तं पुरुषं कदाचिदप्यतिक्रम्य नान्यत्र गच्छति॥

प्रतिग्रहमन्त्रानुवाके सोमाय वासो रुद्राय गामित्यादिना यानि द्रव्याण्याम्नातानि तद्व्यतिरिक्तद्रव्यविषये प्रतिग्रहमन्त्रं वि-धत्ते।"यद्वा इदं किञ्च। तत्सर्व्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्। यत् किञ्च प्रतिगृह्णीयात्। त-त्सर्व्वमुत्तानस्याङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैनत् प्रतिगृह्णाति। नैनꣳ हि-नस्ति" इति। लोके प्रतिग्रहयोग्यं यत्किञ्चिद्द्रव्यं तत्सर्व्वम-